

1

2

3

4

PRVNÍ *pololetí*

Text: Lucie Drdová – Foto: archiv institucí

Rok 2020 má prý být magický a přední muzejní instituce si připravily brilantní program. Zde je čtveřice doporučení, která by neměla uniknout vaší pozornosti.

Německý fotograf Wolfgang Tillmans patří k vlivným umělcům současnosti. Od počátku 90. let je jeho tvorba synonymem nového druhu subjektivity ve fotografii, která spojuje intimitu a hravost se sociální kritikou a zároveň neustále klade otázky o existenciálních hodnotách a hierarchii. Jeho nová výstava v bruselské kunsthalle Wiels (4) ukazuje práce z posledních tří desetiletí. Tillmans studoval ve Velké Británii a záhy v roce 2000 získal Turner Prize jako první fotograf a zároveň první nebritský umělec v historii. Ve své multidisciplinární praxi analyzuje možnosti fotografického média a jeho snímky zachycují nekonformního ducha naší generace. *Wolfgang Tillmans, Today is The First Day, Wiels, do 24. 5.*

Rodilý Londýňan Steve McQueen patří mezi inovativní tvůrce na poli pohyblivého

obrazu. Jeho kariéru odstartovalo ocenění pro výtvarné umělce v roce 1999. Od té doby vytvořil díla na pomezí vizuálního umění, videoartu a filmu. McQueen je také prvním černošským režisérem, který dostal cenu americké filmové akademie za nejlepší film. Jeho historický snímek 12 let v řetězech podle knižní adaptace z roku 1853 získal Oscara, cenu BAFTA i Zlatý glóbus. Tate Modern a Tate Britain aktuálně paralelně hostí jeho soubornou výstavu (1) i nový projekt, kdy zachytil sedmdesát tisíc žáků třetích tříd londýnských škol. Instalace v podobě tisíců školních fotografií pracuje s kolektivní pamětí. Sám umělec se k projektu vyjádřil ve smyslu příhodné naléhavosti: Britové by měli reflektovat, kdo jsou, a svoji budoucnost. *Steve McQueen, Tate Modern, do 11. května / Steve McQueen Year 3, Tate Britain, do 3. 5.*

Římanka a malířka jsou synonyma pro výjimečnou ženu a jednu z mála umělkyně, které se zapsaly do velké historie umění. Osud Artemisie Gentileschiové nebyl jednoduchý, a to nejen proto, že žila na počátku 17. století. Z Říma se přesunula do Florencie, kde

se stala jako první žena členkou Akademie krásných umění. Její malířský styl vycházel z caravaggiovské tradice vyznačující se dramatickým šerosvitem. Často si vybírala divoké a násilné scény se silnými hrdinkami, kterým však propůjčovala delikátní barevnou citlivost (3). Po návratu do Říma slavila velký úspěch a v poslední fázi svého života dokázala vybudovat finančně samostatný ateliér.

Artemisia, Národní galerie, Londýn, 4. 4. – 26. 7.

Posledním tipem je nový výstavní prostor francouzského podnikatele a sběratele Françoise Pinaulta. Majitel aukčního domu Christie's a zakladatel dvou benátských muzeí Palazzo Grassi a Punta della Dogana rozšiřuje své impérium. Nové místo pro současné umění v historické budově Bourse de Commerce v Paříži (2), jejíž přestavby se opět ujal japonský architekt Tadao Ando, se slavnostně otevírá 13. a 14. června.

Autorka je historičkou umění a galeristkou, www.drdovalgalerie.com